

Projekt

druk nr

**UCHWAŁA NR XXI/.../20
RADY MIASTA KOŚCIERZYNA**

z dnia 29 stycznia 2020 r.

w sprawie przyjęcia rezolucji

Na podstawie art. 6 ust 1, art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2019 r., poz. 506 z póź. zm.) w związku z §17 ust. 2 Statutu Miasta Kościerzyna (Dz. Urz. Woj. Pom. z 2018 r. , poz. 3984)

Rada Miasta Kościerzyna na wniosek Burmistrza Miasta Kościerzyna uchwala, co następuje:

§ 1. Przyjmuje się rezolucję w sprawie 100. rocznicy powrotu Kościerzyny do Ojczyzny stanowiącą załącznik do uchwały.

§ 2. Upoważnia się Burmistrza Miasta Kościerzyna do przesłania uchwały Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej, Marszałkowi Województwa Pomorskiego, Wojewodzie Pomorskiemu, Staroście Powiatu Kościerskiego.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miasta
Kościerzyna

Helena Kaszubowska-Nitz

Rezolucja Rady Miasta Kościerzyna na stulecie powrotu Kościerzyny do Ojczyzny w 1920 r.

W imieniu społeczności Kościerzyny uroczysto wspominamy dzień 31 stycznia 1920 roku jako symboliczną datę powrotu Kościerzyny do Ojczyzny po 148 latach pruskiej niewoli.

W rocznicę tego wydarzenia w sposób szczególny czcimy twórców niepodległości Rzeczypospolitej Polskiej oraz wszystkich mieszkańców naszego miasta, którzy w okresie zaborów nie poddali się germanizacji, zachowali swoją tożsamość, język i wiarę ojców.

Z szacunkiem wspominamy chwilę, na którą z utęsknieniem czekali nasi przodkowie, a która nadeszła 100 lat temu, w zimowy, sobotni dzień – 31 stycznia 1920 roku. Tego dnia, do odświętnej, udekorowanej wieńcami oraz biało-czerwonymi flagami Kościerzyny, wkroczyły polskie oddziały Błękitnej Armii generała Józefa Hallera. Pośród wszechobecnej radości i euforii zgromadzonych na rynku mieszkańców miasta – wśród których znajdowali się przedstawiciele władz, lokalne stowarzyszenia i organizacje, a także młodzież szkolna i dzieci – witano Szwoleżerów Rokitniańskich. Z udekorowanej trybuny, zbudowanej przez Chrystiana Ignacego Jereczka dzień wcześniej w miejscu świątego Dębu Wilhelma, zasadzonego przez Niemców ku czci króla pruskiego, swe przemówienia wygłosili nasi rodacy: burmistrz Klemens Ostoja Lniski, starosta Ignacy Mellin, ksiądz Bronisław Kownacki oraz dr Jan Pellowski – prezes Polskiego Czerwonego Krzyża w Kościerzynie. Radość wśród mieszkańców utrzymywała się jeszcze przez kilka dni lutego, podczas których urządzono zabawy taneczne, festyny i akademie z udziałem żołnierzy i mieszkańców. Wojsko polskie opuściło Kościerzynę rankiem 4 lutego, udając się przez Kartuzy do Pucka, gdzie 10 lutego odbyła się uroczystość zaślubin Polski z morzem, dokonana przez generała Hallera przy udziale delegacji ze wszystkich jednostek Frontu Pomorskiego.

Radości z wkroczenia wojsk Błękitnej Armii generała Józefa Hallera do Kościerzyny w styczniu 1920 roku nie byłoby jednak bez jesieni 1918 roku i poprzedzających ją trudów walki o niepodległość. Nie byłoby, gdyby nie odważne decyzje i działania podejmowane przez społeczność naszego miasta począwszy od usunięcia z urzędu w listopadzie 1918 roku, niemieckiego burmistrza Rumstiega i powołania w jego miejsce lokalnego działacza – Polaka, Klemensa Ostoja Lniskiego. W żadnym innym pomorskim mieście nie dokonano tak odważnego czynu.

Na radość roku 1920 złożyła się także walka o zachowanie odzyskanej niepodległości i włączenie Pomorza do odrodzonej Polski. W 1919 roku do odległego Paryża na pokojową konferencję w Wersalu udali się dwaj niezłomni Kaszubi, nasi kaszubszy stolemowie: Antoni Abraham – „Król Kaszubów”, oraz szewc z Kościerzyny, Tomasz Rogala, aktywny działacz niepodległościowy. Głosili oni pośród znamienitych osobistości świata ówczesnej polityki rezolucję Kaszubów, której fragmenty brzmiały: My, Kaszubi [...] głosimy uroczysto całemu światu cywilizowanemu, że nasi przodkowie, dziadkowie, ojcowie, jak i my całym sercem jesteśmy Polakami z krwi i kości. Nasza ziemia kaszubska jest polską ziemią, chyba że Brandenburgia nie jest niemiecką. Nasza mowa kaszubska jest polską mową, chyba że Niemcy mówiący Plattdeutsch nie są Niemcami. Jesteśmy i zostaniemy Polakami, jak nasi bracia w Wielkopolsce, Królestwie, Galicji, Śląsku i Mazurach...

Przez cały 1919 rok tak w Kościerzynie, jak i w innych miastach dzielnicy pomorskiej, odradzało się i tworzyło na nowo polskie życie społeczne, kulturalne, oświatowe i administracyjne, aby w końcu doczekać wolnej ojczyzny, w której Polacy stali się gospodarzami.

Cieszymy się, że wysiłki naszych pradziadów nie poszły na marne, że nadal możemy chlubić się Białym Orłem w Koronie, stojącym na straży naszej suwerenności narodowej. Pamiętajmy i chcemy dziś wyrazić naszą wdzięczność tym, którzy nie szczydzili wówczas trudu potrzebnego dla odrodzenia Polski, których serca były nieustannie dla najszczytniejszych idei, dla wolnej Ojczyzny.

Deklarujemy naszą ciężką pracę, aby Kościerzyna została w granicach Rzeczypospolitej, a nasza mała Ojczyzna piękniała, abysmy byli dumni z mieszkania w tym miejscu.

Radni VIII kadencji Rady Miasta Kościerzyna

Uzasadnienie

W dniu 20 stycznia 2020 roku Burmistrz Miasta Kościerzyna zwrócił się do Rady Miasta Kościerzyna z wnioskiem o podjęcie przez Radę Miasta Kościerzyna rezolucji w sprawie 100. rocznicy powrotu Kościerzyny do Ojczyzny. W związku z powyższym podjęcie uchwały jest uzasadnione.